

ema sagedaste seda sõrmust; wõib olla, et ta on teda isale noortel pääwadel kinkinud."

Mõnda maeti siis talupoeg sõrmusega maha, mis soowiõrmutus pidi olema, ja ometi ei olnud, aga eli siiski nii palju õnne majasse toonud. Sest sagedaste ei saa keegi aru, mis õige ehet wõderiti ast on ja santi ast hääas käes saadab tihti enam kasu fui bää ast sandis käes.

Paavst Sixtus V.

Suureteistkümnenda aastasaaja esimeses pooles elas Italia maal Grotese lülus waene aednik, kes suure waewaga viinamarjade varal, mis ta oma wäikses ajas kasutas, oma naese ja kahe lapse eest püüdis muretsedo ja päätoidust toimetada. Tema kahe lapse, poja ja tütre, nimed olid Feliz ja Camilla. Wäike Feliz näitas nii palju mõdistuse teravust üles, et kõik tuttwad kahetsevad, et temale mitte paremat kasvatamist ja õpetust osaks ei saanud. Kui poeg üheksa-aastaseks oli saanud, soowis isa oma waewa wähendada ja andis teda ühes de Camillaga ühe talupoja juure lambaid hoidma.

Ükskord leidis Camilla tee päält raamatut ja wiis selle oma wennale. Raamatud oliwad sel ajal ikka veel arvad asjad, selle väraast wöttis wend Feliz suure himuga raamatut de käest ära ja unusatas oma farja selle juures fus seda-teist. Oma dit, seonni ees istudes põõris ta raamatut lehti ümber,

aga ei mõistnud mitte lugeda. Ta soowis kõigest südamest temast aru saada, aga see ei läinud muidugi korda.

Raamatustesse mahtides jättis ta farja foguni ulale ja waesed lambad hulgusivad, kuhu tahtsisivad. Viimaks tuli see talle ometi meelde, ja ta hakkas oma õe seltsis foeraga lambaid taga otisma. Ilma asjata! Ta ei leidnud kõiki üles ja läks viimati kibedaste nuttes ja õhkades fodu peremehe ette. Peremees sai wäga vihaseks raamatu väras ja wissas ta fui kõige õnnituse alustaja wette ja pani Felizi sigu hoidma, mis poiss meelest hoopis alam amet oli fui lambaid hoida.

Waene poissile oli selle alandamise väras wäga hurb ja palus õige südamest Jumalat, et tema teda ise aitaks sest olekust ära saada. Tema palve sai peagi kuuldu.

Wästal 1531 künla-kuu lõpul reisis kuulus franziskani munf Michel-Angelo Ascoli liinna ja ellis teelt ära. Kogemata sündis see just sel kohal, fus Feliz sigu hoidis. Poiss pakkus end temale teejuhatajaks.

"Nga fus su kari nii lauaks jäääb?" küüs Michel-Angelo.

"Oh ärge muretsuge ühte tema väras," vastas poiss, "ma tulen enne tagasi, fui ta ümbergi põõrab. Sead on niisama pikalised, fui nad räpased on, ja ci tule enne porist välja fui aetakse!"

"Mul näitab, nagu poleks see sugugi sinu amet sigu hoida," ütles Michel-Angelo.